

Purim

A. Parshat Zachor

שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן תרפה

סעיף ב

בשבת שניה מוציאין שני ספרים; באחד קורא פרשת השבוע, ובשני קורא: זכור את אשר עשה לך עמלק, ומפטיר: פקדתי את אשר עשה עמלק.

סעיף ז

י"א שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקראם מדאורייתא, לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבא למקום שיש מנין בשבתות הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא. הגה: ואם אי אפשר להם לבא, מ"מ יזהרו לקרותם בניגונתם ובטעמם (מצא כתוב).

מגן אברהם סימן תרפה

ול"נ ליישב מנהג העולם דאטו מי כתיב בתורה שיקראו דוקא בשבת זה אלא שחכמים תקנו בשבת זו הואיל ושכיחי רבים בבה"כ וסמוך לפורים כדי לסמוך מעשה עמלק למעשה המן כמ"ש הלבוש וא"כ כששומע בפורים פרשת ויבא עמלק נמי זוכר מעשה עמלק ויוצא י"ח

שמות פרק יז, ח-טז

(ח) וַיָּבֹא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים: (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה שְׁלַח בְּחַרְלָנוּ אַנְשִׁים וְצֹא הִלָּחֶם בְּעַמְלֵק מִחֹר אֲנֹכִי וַצֵּב עַל־רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: (י) וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֵק וּמַטֵּה אֱהָרֹן וְחֹר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה: (יא) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַגְּבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִים יָדוֹ וַגְּבַר עַמְלֵק: (יב) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה פְּבַלְיִם וַיִּקְחוּ־אֹבֹן וַיַּעֲשִׂימוּ סַחֲתָיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ וְאֱהָרֹן וְחֹר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיִּקְרַע יְגִדֵי אֲמוֹנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: (יג) וַיִּתְקַלֵּשׁ יְהוָה אֶת־עַמְלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב: פ (יד) וַיֹּאמֶר יְקִיֵּץ אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֶאת זַכָּרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנִי יְהוָה כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זַכָּר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: (טו) וַיִּבְנוּ מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְקִנֹּקוּ נְסִי: (טז) וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כַּס לְהַמְלִיכָה לַיְקִנֹּק בְּעַמְלֵק מִדָּר: פ

דברים פרק כה, יז-יט

(יז) זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָךְ עִמָּלֶק בְּדַרְדָּר בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: (יח) אֲשֶׁר קָרָף בְּדַרְדָּר וַיִּגְנֹב בְּךָ כָּל-הַנְּחֻשָׁלִים אֲחֵרֶיךָ וְאַתָּה עָנִיף וַיִּגַּע וְלֹא נָבֵא אֱלֹהִים: (יט) וְהָיָה בְּהַגִּיט יִקְנֹק אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל-אֲיֹרֶיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִקְנֹק-אֱלֹהֶיךָ נָמוֹן לָךְ נִחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-זִכְרֵךְ עִמָּלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח: פ

B. Mishloach Manot

שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצה

סעיף ד

חייב לשלוח לחבירו שתי מנות בשר או של מיני אוכלים, שנאמר: ומשלוח מנות איש לרעהו (אסתר ט, יט ו - כב) שתי מנות לאיש אחד. וכל המרבה לשלוח לרעים משובח; ואם אין לו, מחליף עם חבירו, זה שולח לזה סעודתו, וזה שולח לזה סעודתו, כדי לקיים: ומשלוח מנות איש לרעהו (אסתר ט, יט ו - כב). הגה: ויש לשלוח מנות ביום ולא בלילה (מדברי הרא"ש פ"ק דמגילה); ואם שולח מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם, או מוחל לו, יצא. ואשה חייבת במתנות לאביונים ומשלוח מנות, כאיש; ואשה תשלח לאשה, ואיש לאיש; אבל לא בהפך, שלא יבא איש לשלוח לאלמנה ויבואו לידי ספק קידושין, אבל במתנות לאביונים אין לחוש.

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יז

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו דומה לשכינה שנאמר +ישעיהו נ"ז+ להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים.

משנה ברורה סימן תרצה ס"ק יח

(יח) לשלוח - בת' בנין ציון סי' מ"ד נסתפק אם הביא בעצמו המנות ולא ע"י שליח אי יוצא כיון דכתיב ומשלוח נימא דבעינן דוקא ע"י שליחות ע"ש:

ערוך השולחן אורח חיים סימן תרצה סעיף טז

שילוח מנות הוא ביום ולא בלילה כמו מתנות לאביונים ואם שלח בלילה לא יצא ואם שלח מנות לרעהו ואינו רוצה לקבלם או שמחל לו יצא אבל אם השליח איבדם קודם שהגיעו ליד מי שנשתלח לו לא יצא ואם העמיד שליח קודם פורים שביום הפורים ישלח בעדו מנות לפלוני יצא דשלוחו של אדם כמותו ואם שלח מנות לשמעון ושמעון אינו בביתו אם הוא בעיר ויבא בעוד יום לביתו יצא אבל אם אינו בעיר שלא יבא היום לביתו לא יצא אף על פי שאשתו או בני ביתו קבלו בעדו שהרי כתיב משלוח מנות איש לרעהו ובעינן שיבא ליד רעהו שעכ"פ ידע מזה:

C. Megillah Matters

שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצב סעיף ד

מי שהוא אנוס קצת ואינו יכול לילך לב"ה וצריך להמתין עד אחר שקראו הקהל, וקשה עליו לישיב בתענית כ"כ, יכול לשמוע קריאתה מבע"י מפלג המנחה ולמעלה. הגה: אבל אסור לאכול קודם שישמע קריאת המגילה, אפי' התענית קשה עליו (תה"ד סימן ק"ט).

משנה ברורה סימן תרצב ס"ק יד

(יד) אבל אסור לאכול וכו' - עיין במ"א שמסיק דדוקא אכילה אסור אבל טעימה בעלמא שרי וע"כ טוב יותר להקל לאיש הזה שיטעום קודם קריאת המגילה ולא להקל לקרות מפלג המנחה ולמעלה דהפר"ח קרא תגר על קולא זו ודעתו דקודם צה"כ אינו יוצא כלל אפילו דיעבד וכן משמע דעת הגר"א בביאורו. ואפילו טעימה אין להקל אלא לצורך גדול דהיינו חולה קצת או מי שמתענה והתענית קשה לו ושיעור טעימה היינו כביצה פת או משקין כשיעור ביצה. וכתב הפמ"ג דלפי דעת הפר"ח אפילו בין השמשות אין לקרות ובדיעבד אם קרא בבין השמשות ג"כ מסתפק שם אם לא באונס והכרח גדול יש לצדד להקל. וכתב בה"א דאפילו קרא מקצתה קודם צאת הכוכבים לא יצא וצריך לחזור ולקרות ובלי ברכה. ועיין בשע"ת בשם הברכי יוסף ובביאור הלכה דמ"מ המיקל לחולה ולילודת למהר קריאתן מבעוד יום קצת יש לו על מי לסמוך: